

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. april 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2021-0030-5766
Dok.: 1898755

Besvarelse af spørgsmål nr. 817 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 817 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. marts 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Side 1/3

Spørgsmål nr. 817 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oversende en beregning, der viser, hvor meget Danmark forventes at skulle betale en kriminel i økonomisk kompensation, såfremt vi i Danmark valgte ikke at give strafabat grundet en lang sagsbehandlingstid? Der henvises til artiklen: "Ung mand tiltalt for 270 forhold i retten: Chokeret politiker vil have justitsminister i samråd", fyens.dk, den 10. marts 2021.”

Svar:

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen vil begrænse brugen af strafnedsættelse grundet lang sagsbehandlingstid mest muligt inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), og at et sådant tiltag er en del af aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, som et bredt flertal af Folketingets partier indgik i december sidste år.

Det er vanskeligt at anslå, hvad en domfældt ville skulle betales i økonomisk kompensation for lang sagsbehandlingstid, hvis man måtte vælge at indføre en sådan kompensationsform i stedet for strafnedsættelse, da kompensationen vil afhænge af den konkrete sags omstændigheder.

Til sammenligning kan det dog oplyses, at der i dag betales erstatning for lang sagsbehandlingstid efter de almindelige regler om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, hvis påtale opgives, eller vedkommende frifindes, eller hvis politi og anklagemyndighed i øvrigt har handlet ansvarspådragende. Dette følger af retsplejelovens kapitel 93 a.

I disse sager ses forskellige beløbsstørrelser afhængig af de konkrete omstændigheder i sagerne.

Til illustration kan nævnes Østre Landsrets dom af 31. oktober 2000 (U 2001, side 253 Ø), hvor landsretten i medfør af retsplejelovens § 1018 b tilkendte 25.000 kr. i erstatning dels for den foretagne ransagning af den erstatningssøgendes bopæl, dels for den skete krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 ved den lange sagsbehandlingstid. Der var tale om en sag, der endte med påtaleopgivelse.

Der vil endvidere være mulighed for at kræve erstatning i anledning af en sag, der ikke ender med påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, men hvor politi

eller anklagemyndighed i øvrigt har handlet ansvarspådragende, jf. retsplejelovens § 1018 h. Dette vil f.eks. kunne være relevant i sager, der ender med hel eller delvis frifindelse, og hvor sagsbehandlingstiden har været i strid med artikel 6, stk. 1, i EMRK. I den forbindelse kan nævnes Østre Landsrets dom af 23. november 2000 (U 2001, side 510 Ø), hvor landsretten i medfør af retsplejelovens § 1018 h tilkendte 10.000 kr. i anledning af, at artikel 6, stk. 1, i EMRK var blevet overtrådt på grund af lang sagsbehandlingstid. Der var tale om en sag, hvor den tiltalte blev idømt en bøde for overtrædelse af færdselsloven, men blev frifundet for en påstand om betinget førerretsfrakendelse.

Det skal understreges, at ovennævnte er konkrete eksempler, og at det ikke kan lægges til grund, at erstatningsudmålingen ville være blevet den samme i den situation, hvor en person, der i det hele findes skyldig, skal kompenseres økonomisk for lang sagsbehandlingstid.